

forsikrings- og Forsørgelses-Anstaltens Plan af 18de Januar 1871 intet Forsikringsdokument, saalænge Bedkommende forbliver i Statens Tjeneste; naar Livsforfkring i disse Tilfælde er anvendt som pligtig Enteforsørgelse, er det en Selvpølge, at ingen anden end den Forsikrede kan være Ejer af den; ifølge Lovforslaget. § 10 skulle imidlertid Bonus for saadanne Forsikringer ikke udbetales kontant, men godtgøres ved Forsørgelse af Forsikringen.

Naar derimod et i Finantsministeriet deponeret Livsforfkringsdokument kun for en bestemt Del af Forsikringssummen er benyttet til Fyldestgørelse af pligtig Enteforsørgelse, hvilket altid findes noteret i Ministeriets Bøger, kan der ikke have fuld Sikkerhed for, at ikke Forsikringen af det overstydende Beløb maatte kunde være overdraget i en Andens Eje, hvorfor der maa holdes Afgang aaben for en saadan Ejer til at gjøre sin Ret gjældende overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 12 og 13; men da Forsikringsdokumentet er deponeret i Ministeriet af den Forsikrede, ligesom ogsaa Præmierne for den fulde Forsikring indeholdes af hans Lønning, maa den Forsikrede betragtes som Forsikringsdokumentets Indehaver, forsaavidt dette Forhold har Betydning ifølge §§ 12 og 13, idet det er paa hans Vegne, at Ministeriet har Dokumentet i sin Forvaring.

Paa samme Maade forholder det sig med Livsforfkringsdokumenter, der ere i Livsforfkrings- og Forsørgelses-Anstaltens Bærg til Sikkerhed for et af Anstalten til den Forsikrede ydet Laan.

Til § 16.

At der fastsættes en vis passende Frist, inden hvilken Bonus maa hæves, hvis ikke Retten til den skal fortabes, vil findes rimeligt. Med de Forbehold, som ere tagne i Lovforslagets heromhandlede Paragraf, vil formentlig 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden være tilstrækkelig. Til ikke at gjøre Fristen længere, er der den særlige Grund, at ifølge

Bestemmelserne i § 12 vil i visse Tilfælde Kommissionens Afendelse om, til hvem Bonus bliver at betale, først kunne affiges, naar det efter nærværende Fristes Udløb viser sig, at ingen Ihændehaver af Forsikringsdokumentet kan melde sig med Ret til at komme i Betragtning.

Til § 17.

Antallet af de Forsikringer, som efter Lovforslaget ville faa Bonus, antages at være omkring tredive Tusinde. Da der for hver enkelt af disse maa udfskrives Materiale til Beregningen, og denne maa foretages af To, da dernæst specielle Anvisninger maa udfærdiges og Regnskab aflægges, og da den hele Foranstaltning endelig kan ventes at afstedkomme en betydelig Brevvevling, kræver Lovforslaget meget store Arbejder. For de ekstraordinære Udgifter, der herved ville paaføres Anstalten, kan der ikke opstilles noget paalideligt Budget, men det antages dog med Sikkerhed, at de kunne holdes indenfor 50,000 Kr., deri medregnet hvad der vil medgaa til Kontorhold og Medhjælp for den i § 15 nævnte Kommission samt til Tilveiebringelse af Lokale for den.

Til § 18.

Det er Anstaltens Risikoformue o: den samlede Formue med Undtagelse af Driftsfonden, der maa afholde Bonusubbetalingerne, og det findes naturligt, at de samme Midler udrede Omkostningerne derved, især da Driftsfondens Indtægter, hvoraf alle ordinære Bestyrelsesudgifter tages, ikke ere beregnede paa, at der skulde paadrages Anstalten Udgifter som disse.

Da der i Loven af 18de Juni 1870 § 1 er givet Interessenterne i den ældre Livsforfkringsanstalt Tilfagn om, at denne Anstalts Fonds skulle holdes særskilt, har man anset det for rigtigst i Forslaget at optage en Bestemmelse om, hvorledes den bør deltage i Udgifterne.